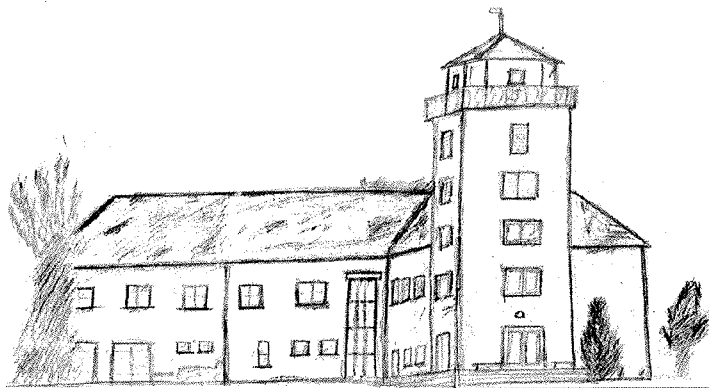
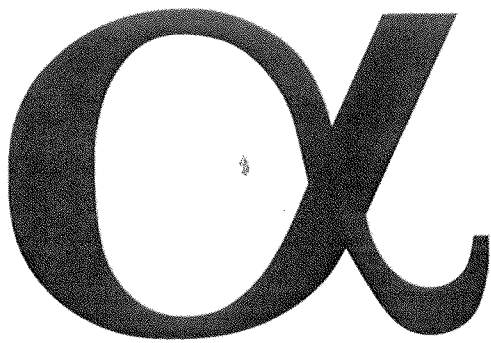

12.b 1999-2007

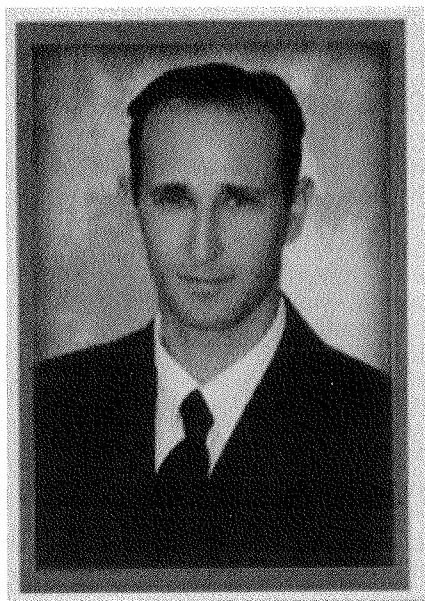
A 2000/2001-es tanévben kerültem az iskolába, amiről már addig is nagyon sok jót hallottam. Még a neveket sem tudtam megjegyezni, máris a 6.b osztályfőnök-helyettese lettem Fruzsina tanárnő mellett. Pár hónap elteltével pedig kineveztek osztályfőnöknek! Örültem a kihívásnak és nagy lelkesedéssel vettem magam a munkába, pedig azt sem tudtam, hogyan kezdjek neki. Szerencsémre az osztály partner volt és sokat segített nekem az évek folyamán.

Bár még csak a 6. év végén jártunk, mégis én voltam a társaság harmadik osztályfőnöke, ennek köszönhetően maradhattam végig az élükön a nagygimnáziumban is.

Már akkor mondogattam, hogy hamar elrepül ez a néhány év, használják ki a középiskolás évek minden percét, de magam sem gondoltam volna, hogy ennyire gyorsan eljön az érettségi pillanata. Igyekeztem olyan programokat szervezni, amelyek emlékeztetése teszik az együtt töltött időt, talán nem is eredménytelenül. Noha nem sikerült minden tervezett programot megvalósítanunk, ennek ellenére sok szép közös emlékünknél marad:

A karaoke-osztályparty; a hajókirándulás Visegrádra; a bográcsozás a Szurdokban húsvéti tojáskereséssel; a Rám-szakadék ke-

rülő túra, mikor sokkal nehezebb útvonalon értünk Dömösre a "forgalmi dugó" miatt; a busó-járás Mohácson; evezés a szigetsúcs-

Köck Gábor osztályfőnök

ra; a megszámlálhatatlan papírgyűjtések; a vízisízések és grill partyk.

Nem beszélve az osztálykirándulásokról, ahol mindegyikhez kötődik valami emlékeztető esemény. Ilyen kirándulásokon vált foga-

lommá a "csak két háztömbnyi távolság". Nem felejtjük a miskolci fiú kollégiumot, a 4 km-es gyalogtúrát Ráktanyán a busztól a szállásig, Szilvásváradon Neubrandt baseball trükkjét, amikor Ádámnak betörte a fejét 8 km-re minden civilizációtól és így sorolhatnám még az aggteleki virrasztást, a pécsi túrázást- mikor már a térkép sem mutatta hol vagyunk, vagy akár Sopront, Erdélyt és Kárpátalját...

Külön öröm volt számomra az osztály "felkérése egy táncra", nagyon élveztem a táncpróbák hangulatát nem is beszélve arról, hogy én is elsajátíthattam néhány rendkívül hasznos tánclepet. Az osztály sikere a bemutatákon mindig nagy büszkeséggel töltött el.

A rengeteg élmény mellett sajnos az évek folyamán meg kellett válnunk néhány osztálytárstól, így a 12. végére már csak húsz főre apadt a létszám. Mindezek ellenére egy kiváló osztályközösség alakult ki. Lehet, hogy nem én vagyok a legjobb osztályfőnök, de hogy ők a legjobb osztály, az biztos!

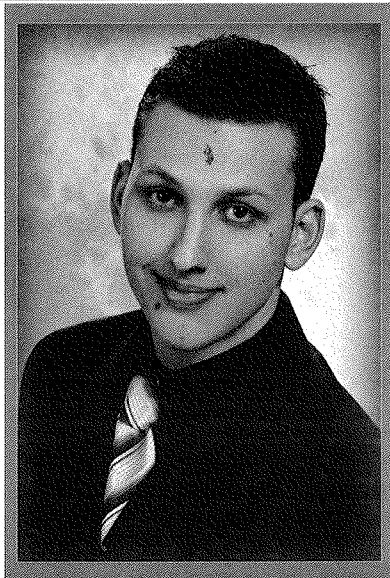
Nehéz lesz búcsút venni remek kis csapatomtól, de bízom benne, hogy a jövőben még lesz alkalomunk feleleveníteni a legszebb pillanatokat együtt. Köszönöm szépen.

Egykori osztálytársaink

Augusztinovicz Dávid 1999-2002
Bárdosi Viola 1999-2003
Bereznai Lilla 1999-2004
Bukri Dóra 2000-2003
Deim Balázs 1999-2005
Diószegi Ádám 1999-2001

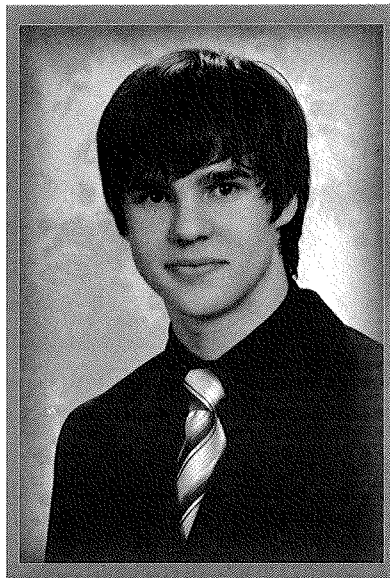
Imecs Gábor 1999-2001
Kiss Ádám 1999-2003
Kovács Fanni 2005-2005
Krizbai Gergely 1999-2001
Kustán Márton 1999-2006
Neubrandt István 1999-2003

Repiszky Ádám 1999-2004
Schneider Kata 2002-2004
Schuster Sára 1999-2002
Sipos Attila 2000-2002
Sipos Mihály 2000-2004
Szabó Dávid 2004-2004

Árkovics Márk

Oberwartban születtem 1988. szeptember 20-án. Két testvérem van, egy hat éves húgom és egy három hónapos öcsém. Általános iskolába Óbudára jártam, majd negyedik osztály végén a Református Gimnáziumba nyertem felvételt. Ekkor költöztünk Szentendrére. Még a gyülekezeti teremben volt a felvételi vizsga, mert az iskola még nem volt készen. Aztán az elkövetkező nyolc év alatt az iskola velünk együtt fejlődött. A legemlékezetesebb osztálykirándulásunk az utolsó kettő volt, az erdélyi és a kárpátaljai. Az osztályban biztos, hogy életre szóló kapcsolatok alakultak ki. A nyolc év alatt biztosan bölcsébbé váltam, mintha más gimnáziumba jártam volna. Jó néhány tanártól komoly útravalót kaptunk. Osztályfőnökömnek, Köck Gábornak is külön köszönet az odafigyelésért. Tizedikben megszereztem az angol középfokú nyelvvizsgát. Gazdasági pályán tervezek tovább tanulni, mert érdekel az üzleti élet. Hobbim a vezetés!! Minden érdekel, ami az autó-motor sporttal kapcsolatos. Szeretek jó bulikba járni. Lassan-lassan kezdem értékelni, hogy milyen jó is, hogy ide járhattam.

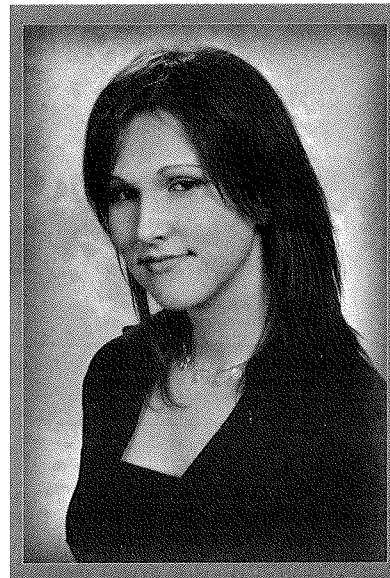

Barbarics Péter

Én is azok közé tartozom, akik már az iskola elindulása óta itt koptatják a padokat, de ma már biztos mondhatom, hogy nem a kényelmes székek és az elkerített sportpálya miatt jártam ide. Tanáraimtól igen sokat tanultam, noha ez az érdemjegyeimben nem mindig mutatkozott meg... Az évek folyamán rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, és számos élményben is volt részem. Ehhez hozzájárult az is, hogy az iskola különféle pályázatokat hirdetett meg, így lehetőségem nyílt arra, hogy elmenjek az Adriára vitorlázni egy hétre, vagy hogy az iskola által támogatott sportversenyeken vegyek részt. Elmondhatom, hogy nem hiába tanultam az évek során, mivel sikeresen lettem egy középfokú angol nyelvvizsgát, amire a későbbiekben majd igen nagy szükségem lehet.

A nyolc év alatt egy felejthetetlen osztályközösség alakult ki, ami szerintem mindenki számára egy örök emlék marad. Az osztálykirándulások, vagy egyéb osztályprogramok, amiket együtt töltöttünk el, szerintem mindenkinek egy életre szóló élmény marad, amikre majd az érettségi találkozón szívesen fogunk visszaemlékezni.

A jövőben szeretnék a gyógyszerészet felé orientálódni, a család jóvoltából. Még az is megeshet, hogy dobos karrieremet folytatom, de csak Isten tudja, hogy mi lesz velem a jövőben, és bízom benne, hogy minden a legnagyobb rendben fog történni.

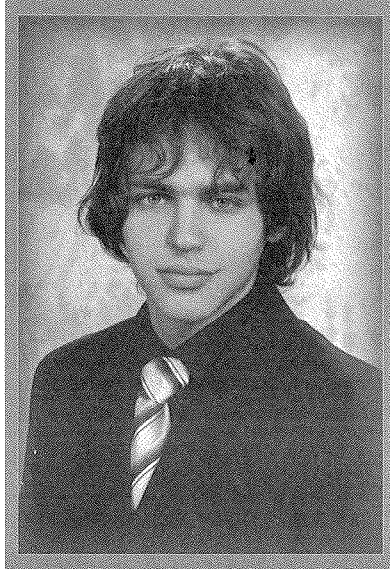
Dobó Gyöngyi

Tahitótfaluban élek a családdal. Van egy bátyám és egy öcsém.

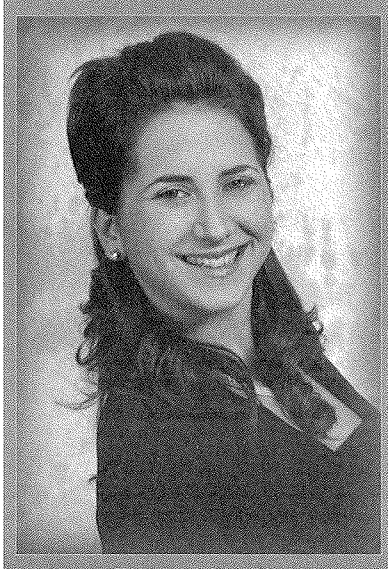
Hetedikes koromba jöttem át ebbe a gimnáziumba, előtte Leányfalun a Móricz Zsigmond Általános Iskolába jártam.

Azóta részt vettem az iskola énekkarában, és a Godspell című musical-ben is. Tavaly nyáron, egy ösztöndíj keretén belül elutazhattam Máltára, ahol az angol nyelv tanulása mellett sok nagyszerű élménnyel is gazdagodhattam. Részben ennek a három hétnek köszönhetően, 2006 decemberében sikeres nyelvvizsgát tehettem. Örülök hogy az iskola első "b" osztályába járhatok, mert sokat tanultam itt, a tananyagon kívül is, és egy nagyon jó közösség tagja lehettem. Remélem, sohasem fogom elfelejteni az osztálykirándulásokat, például a vízitúrát és azt, amikor Kárpátalján jártunk. Szerintem ezek különösen jó hatással voltak az osztályközösségre, mert nagyon sokat nevettünk együtt. Az utolsó közös kirándulásunkon, Kárpátalján, közösségformáló volt, hogy mikor a buszokban utaztunk sokat beszélgettünk, és hihetetlen jókat hülyéskedtünk együtt. Mindez hiányozni fog, és éppen ezért nem akarom, hogy megszakadjon a kapcsolat azokkal, akiket most a barátaimnak mondok.

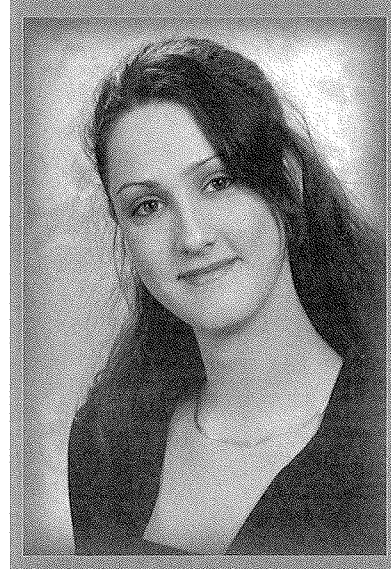
A következő tanévtől szeretnék szociálpedagógiát tanulni Esztergomban, vagy Vácon. A tervem, hogy családsegítőként, vagy valamilyen más területen dolgozó szociális munkásként segíthessek.

Dombai Balázs

Miután a Ferencesből kirúgtak 11. végén, hálás lehetek az iskolának, hogy befogadtak és előítélet nélkül bántak velem! Két dolgot tudok kiemelni az itt töltött kicsit több mint egy évből, a kosárlabdát és a latin órákat, ahol sikerült néhány értékes embert megismernem! Az iskolai kosárlabda pályafutásom a tanár- diák meccs után kicsit megtorpant, de a szünetekben azért ezután is sokszor jókat játszottunk a nyolcadikosokkal! Az utolsó évben végre sikerült megszereznem az angol középfokú nyelvvizsgámat. Főleg a madarak érdekelnék, úgyhogy természetvédelemmel szeretnék foglalkozni, amivel már néhány éve foglalkozom szabadidőmben, van egy saját odú telepem Szentlászló környékén. Emellett szeretek állatokat fotózni és van jó néhány papagájom.

Draskovits Tímea

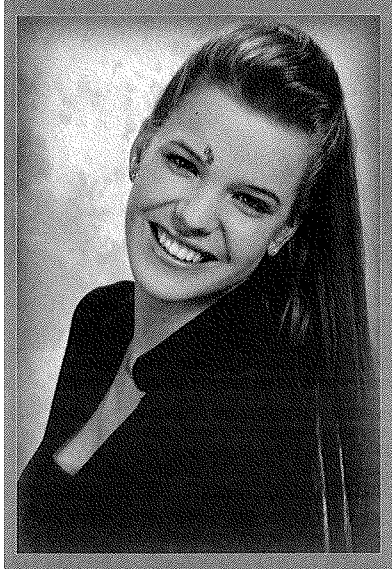
Draskovits Tímea vagyok, 1989-ben születtem és Pomázon élek a családommal. Van két testvérem, akik szintén ide járnak. 1999 óta, tehát az iskola alakulása óta járok ide, ami azt jelenti hogy lényegében az iskolával együtt nőttem fel. Ebből kifolyólag rengeteg olyan élményünk volt, amin most már csak mosolyogni tudunk, sőt az újak talán még meg is lepődnek rajta! Tanúi és részesei voltunk az iskola épülésének és gyarapodásának. Mi még voltunk a tűzoltóknál látogatásban, akik akkor még itt laktak, technika órák keretében kapáltunk és gyomláltuk a konyhakertet. Lázadoztunk a szabályok ellen, amiket igazságtalannak tartottunk, azonban így félig felnőtt fejjel azt mondhatom, hogy nem is volt baj, hogy az iskola olykor szigorúan fogott minket, ugyanakkor ez nem azt jelenti, hogy egyetértek minden szabállyal. Azért is örülök, hogy ide járhattam, mert az iskola rengeteg lehetőséget biztosított, így például voltam kétszer Németországban (másodjára egy hónapra) és kaphattam egy német nemzetiségi ösztöndíjat is. Mégis a legemlékezetesebbek számomra az osztálykirándulások maradnak, amik minden évben Köck tanár úrnak köszönhetően mindig nagyon kalandosra sikerültek. És neki köszönhető, hogy az osztályközösségünk ilyen összetartó és jó kis csapat. A legjobb osztálykirándulásunk a 12-es volt, amit az egyik osztálytársunk révén (Petrik Béla) Kárpátalján töltöttünk. Soha nem gondoltam volna, hogy eljön az a pillanat, amikor mi fogunk érettségizni...Hosszú távú céljaim egyenlőre nincsenek, azonban azt biztosan tudom, hogy a Budapesti Gazdasági Főiskola Külker szakára szeretnék járni jövőre; ez a biztos célom, a többi még elég képlekeny, mindenesetre sokat köszönhetek ennek az iskolának és a tanárainknak.

Földi Nikolett

Agimnáziumba 1999 óta járok, így én is azok közé tartozom, akik az indulástól végignézhették (és tapasztalhatták) az iskola fejlődését, épülését.

Az itt eltöltött nyolc évem alatt rengeteget kaptam az iskolától. Legfontosabb talán az osztályom, ami a 8 év alatt igazi közösséggé formálódott, amiben osztályfőnökeinknek és az osztályprogramoknak (evezés, osztálykirándulások) is nagy szerepük volt. Az osztályban igaz barátokat találtam, de rengeteg felejthetetlen élménnyel is gazdagodtam, ilyenek például az ötödikes technika órák, mikor a kertet gondoztuk és növényeket ültettünk, de hímzés, kötés és varrás elsajátítása is ide tartozik. Ötödik évvégén Napsugár ösztöndíjat nyertem, de sikerrel pályáztam meg a Nagykövet- a Kulcs- és Kastl- ösztöndíjakat is. Több alkalommal részt vehettem diákcsereén, melyek felejthetetlen élményként maradtak meg. Sikeresen lettem a német középfokú nyelvvizsgát, valamint ECDL bizonyítványt szereztem. Részt vehettem az iskola diákszínpadának megalakulásában, valamint a Godspell című darabban, ami megtanított bennünket mások elé bátran kiállni. A táncórákon nem csak néptánc, de társastánc terén is nagyon sokat fejlődhettem, és igazán megszerettem a táncot. Az iskolában zajló Ki mit tud? versenynek köszönhetően gyakorolhattam a szép magyar beszédet, amire egyetemem éveim alatt is nagy szükségem lesz.

Az érettségi után szeretnék a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi karának lelkész szakára járni és/vagy az ELTE-n gyógypedagógiát hallgatni.

Gátfalvi Zsuzsanna Tímea

Budapesten születtem, 1988. július 30-án. Családommal Szentendrén életem, majd át költöztünk Pomázra, abba a házba, ahol nagyapámék is éltek. Nővérem a BGF-re jár, külkereskedelmet tanul, anyu németet tanít itt Szentendrén egy másik középiskolában, apu pedig informatikus, de mostanában egy ECDL központban oktat. Négy éve tanulok műszaki rajzot a felvételimhez, társastáncolok hetente kétszer egy helyi egyesületben. A párom is az osztály tagja, öt éveig tartott meggyőzni, de most már szeptember óta együtt táncolunk. Szerettem az iskolai Mire Jutottunk-at, ahol az osztály mindig elsőprő sikereket aratott táncaival. Évekig tagja voltam az iskolai énekkarnak és zenekarnak, most egy magán ének tanárhoz járok, a 8 év csellózás után pedig ezt abba kellett hagynom, mert kinőttem a hangszerem. Emlékezetes nyarakat töltöttünk el együtt Köveskálón a zenei és alkotó táborokban, ezekre mindig szívesen emlékezünk. Két éve egy iskolai pályázat segítségével eljutottam egy hónapra Templinbe, egy speciális beteg gyerekeket gondozó intézetbe. Kétszer vettem részt diákcserén Wertheim-ben, táboroztam hittanósokkal Bakonyszentkirályon. Örök emlék marad a musical, amit "egy családként" mutattunk be tavaly tavasszal, a Godspell. Sokan hiányoznak azok közül, akiknek el kellett menniük az osztályból, sokszor formálódott a közösségünk, úgy érzem jó társaság alakult ki közöttünk. Tanulmányaimat a BME-n szeretném folytatni, építész szakon, mert szeretem a kreatív művészetet és érdekel a matematika.

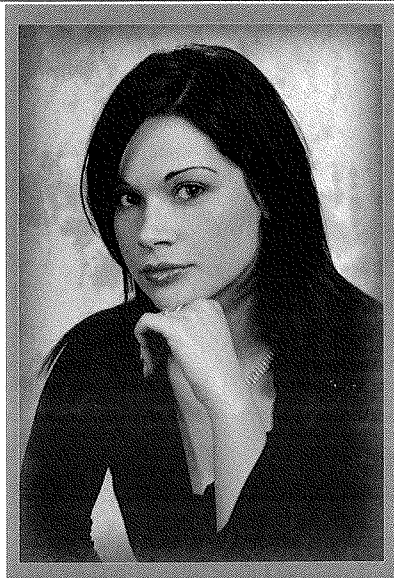
Horváth Lilla

Budapesten születtem 1988. május 9-én. Itt is élek szüleimmel és a 2 évvel fiatalabb húgommal. Szeretek sportolni, fotózni, utazni, színházba járni és a barátaimmal lenni. A gimnázium első három évét a Ferencesben töltöttem, de az utolsó évre átjöttem a Refibe. Itt egy nagyon jó osztályba kerültem, rögtön befogadtak. Osztálytársaimban közvetlen, segítőkész embereket ismertem meg, ami könnyítette a beilleszkedésemet. Ez az egy év nagyon hamar eltelt, de így is fantasztikus élményekkel lettem gazdagabb. A kárpátaljai néhány napot, a vizisízést, vagy például a táncpróbákat nem fogom egyhamar elfelejteni. Továbbtanulni Szegeden szeretnék, művelődésszervező szakon. Ezen kívül érdekel még a lakberendezés is. Sok tervem van a jövővel kapcsolatban, de azért hiányozni fog a gimnázium.

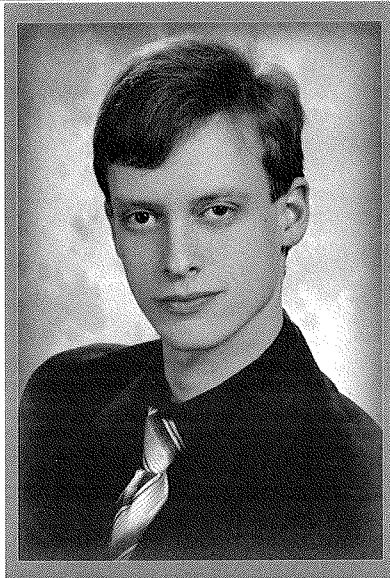
Horváth Réka Kornélia

Budapesten születtem 1989-ben. Szentendrén élek szüleimmel és testvéreimmel egy kertes házban. Általános iskolába Izbégre jártam, onnan kerültem ebbe az iskolába, immár 8 éve. Sokat változott osztályunk összetétele a tanulók és osztályfőnökök tekintetében is az elmúlt 8 év alatt. A közösen megélt élmények: osztálykirándulás Kárpátaljára, osztálybulik; Ki Mit Tud Vándordíjának elnyerése is összekovácsoltak minket, nagyon jó osztályközösség lettünk. Szeretek zenélni, énekelni, ezért ének alapképzésre jelentkeztem. Főként szüleim ösztönzésére az egészségügyi főiskola dietetikus karára is beadtam papírjaimat. Sok év múlva szeretnék a zeneakadémiáról énekesi diplomával a kezemből kilépni. Ehhez az elhatározásomhoz nagyban hozzásegített Enikő tanárnő útmutatása, akinek ezúton szeretném ezt megköszönni. Hálás vagyok még Köck tanár úrnak és tanárainak a sok biztatásért és segítségért.

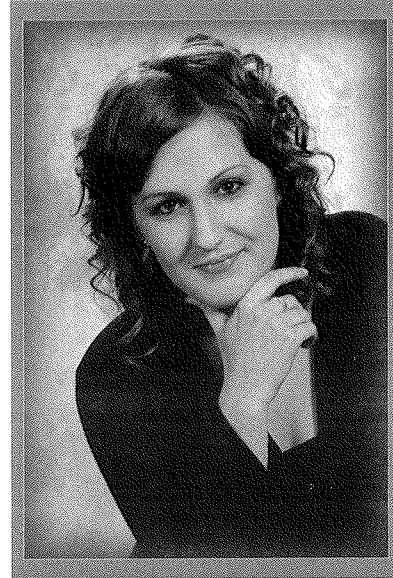
Juhász Eszter Mariann

1 988-ban születtem. 3 éve családdal Tahiban lakom, előtte Szentendrén éltünk. Nagyon fontos számomra a családom. Egy nővérem van, Veronika, akit nagyon szeretek. 1999 óta járok a gimibe, s ez volt életem legjobb nyolc éve. Lehet, hogy csak azért, mert - mint mondják - idővel minden megszépül, de az is lehet, hogy tényleg így volt. Egy biztos, a világ legjobb osztályába járhattam, ahol igaz barátokra találtam. Persze voltak problémák a mi osztályunkban is, de ezek eltörpülnek a jó dolgok mellett. Hihetetlen élmény volt például ötödikesként tanulás helyett az építkezésen besegíteni néha. Aztán az alagsor meszeletést sem szabad kihagyni a sorból, ami egyébként büntetés volt. Az osztálykirándulások Köck tanár úrral szintén felejthetetlenek voltak, hiszen, mint tudjuk, minden csak "két háztömbnyire van" - még akkor is, ha már fél napja csak gyalogolunk. A legjobb kirándulás számomra a tizenkettedikes kárpátaljai kirándulás volt, amikor is utoljára együtt elmentünk megnézni Béci szülővárosát. Ezúton is köszönet osztályfőnökünknek, aki rengeteget dolgozott azon, hogy jó közösséggé váljunk. Fergetes hangulatban teltek táncóráink is - köszönet a fiúknak, hogy olyan kitartóak voltak. Kétszer vehettem részt wertheimi diákcsereén, amelyek fantasztikus élményt jelentettek, illetve a zenekar tagjaként kétszer táboroztam Köveskálon is. Meghatározó volt életemben a Németországban töltött egy hónap is, ami a KULCS ösztöndíj révén valósult meg. Ennek hatására döntöttem úgy, hogy konduktor szeretnék lenni, hiszen szeretek gyerekekkel foglalkozni, illetve másoknak segíteni. Visszatekintve úgy gondolom, hogy sokat köszönhetek tanáraimnak és a sulinak, hiszen - azt hiszem - megtanultam, hogy mik a valóban értékes dolgok az életben.

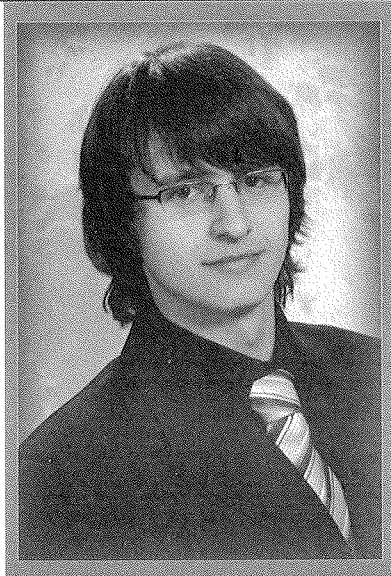
Mali Péter

Mali Péter vagyok, születtem 1988. május 18-án, Budapesten. Most Csobánkán lakom. 8 éve járok ide. Ez így elég vérszegényen hangzik, de akik ismernek tudják, nem vagyok nagy művésze a szavaknak. Hogy mit kaptam az iskolától? Mindenek előtt az osztályomat, akikkel nyolc év alatt nagyon jól összerázódtunk a felejthetetlen osztálykirándulásokon, osztályprogramokon, és a többi, és a többi... Továbbá a táncórák, melyeket ma is visszavágyok, a barátok, a Latin Csoport, a millió kellemes emlék. Valamit az eredményekről is kéne írni. Ösztöndíjat sose kaptam, bár nem is pályáztam, túrhetően szerepeltem versenyeken még régen és letettem két középfokú nyelvvizsgát (angol, latin), de ezek nem olyan fontosak, mint az előbbieket, legalábbis számomra nem. Furcsa lesz, hogy nem lesz velem az osztály minden nap, és nem kell bejárni a gimnáziumba, de tovább kell lépni, sajnos, terveim szerint az ELTE-re mennék régészetet tanulni, aztán lehetőleg ezen a vonalon elhelyezkedni, dolgozni a későbbiekben. Röviden ennyit, aki ismer tud többet is, aki nem annak elég ez.

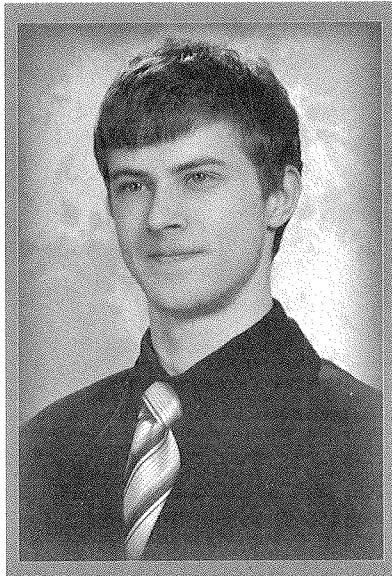
Nagyházú Emese

A mikor 1999-ben beiratkoztam ebbe az iskolába, annyira távolinak tűnt a középiskolás évek vége, nem is értettem miért mondták annyian, hogy 8 év el fog szállni pillanatok alatt... De mikor a decemberi szalagavatón megkaptuk a szalagunkat és ez állt rajta (1999-2007), tudatosult bennem, hogy ez így igaz. Azt mondják gyorsan telik az idő, ha az ember jól érzi magát, és evvel teljesen egyetértek. Ha nem ebbe az iskolába jártam volna, talán sosem ismerkedtem volna meg azokkal az emberekkel, akik mára szerves és nélkülözhetetlen részei az életemnek. Ötödikben olyan környezetbe csöppentem, ahová öröm volt nap-nap után bejárni, rengeteg élménnyel gazdagodtam! Felejthetetlen mai napig számomra a Rák-tanyai, zeneszobás osztálykirándulás, az egész délutános közös beszélgetések az udvaron, a technika és rajz órák, az esőben tett kirándulások, amikor mindenki Köck tanár urat szidta, hogy miért teszi ezt velünk...:) a kenu túra, amikor egy hajóban veztek a leggyengébbek, mégis előbb értek Kisorsziba, mint az erős fiúk! És még számtalan emléket ki tudnék emelni, akár legyen az egy átlagos "olyan 12. b-s" hétköznapi, a szalagavatóra való készülődés vagy az utolsó, kárpátaljai osztálykirándulás... De azt hiszem, hogy aki nem ismer igazán minket, nem tudja, mit jelentenek egészen apró részletek, emlékfoszlányok, mert mi valamilyen szinten együtt nőttünk fel és velünk együtt növekedett az iskola is. Fájó belegondolnom, hogy ezek az évek letelnek, nem is olyan soká. Tartok az érettségitől, de főképp azért, mert talán sose leszek együtt ilyen keretek között azokkal, akikkel 8 éven át talán legtöbb időm töltöttem, de tudom, ugyanakkor egy új kezdet vagy folytatás következik reményeim szerint andragógia szakon.

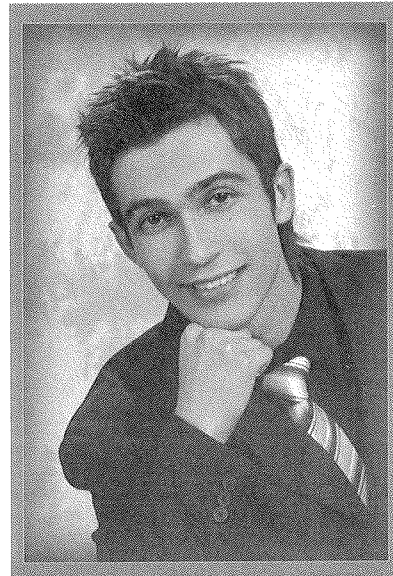
Petrik Béla

Kárpátalján születtem 1987. december 24-én, a Máramaros megyei Viskén. Óvodába már magyar csoportba járhattam, majd a Kölcsey Ferenc Általános és Középsiskolában végeztem az iskola első hat osztályát. Ekkor született meg a családomban az az elhatározás, hogy nővérem után én is Magyarországon folytassam tanulmányaimat. Életemben először a felvételimkor jártam Szentendrén, és már akkor nagyon jó benyomást tett rám az iskola és a város. Így visszatekintve nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ide jelentkeztem, ahol gondoskodó tanárookra és szerető osztálytársakra leltem. Az itt eltöltött 7 év alatt nagyon fontosnak tartom azt a többletet, amit a szellemi nevelés terén nyújtott számunkra az iskola, azt, hogy kilépve e falak közül talán nagyobb eséllyel válhatunk tisztességes keresztyén magyar emberekké. Ha majd visszagondolok ezekre az évekre, biztos emlékeztetben lesz a szünetek vidámsága, az osztálykirándulások hangulata, a sorozatos almacsaták, és az ezekből fakadó botrányok sora, és még sok más kedves emlék. A tavalyi csalámbozás Erdélyben nagyon jól telt, de számomra külön örömet jelent, hogy ebben a tanévben végre eljuthattunk az osztályommal a szülőföldemre. A múlt tanévben a C típusú angol nyelvvizsga mellett nagy meglepetésemre a Johannita Rend ösztöndíjának büszke tulajdonosa is lehettem. Érettségi után reményeim szerint a Közgázon folytathatom tanulmányaimat. Az ott megszerzett tudást szülőföldem gyarapítására szeretném fordítani. Ugy érzem, életem legboldogabb időszakát tölthettem el e falak között, emlékeimben örökké hordani fogom a mosolyokat és az együtt eltöltött évek emlékeit.

Pápai Péter Mátyás

Nevem Pápai Péter Mátyás, de itt az iskolában csak "Pápai"-nak szoktak szólítani. Most 19 éves vagyok. Az SZRG-be nyolcadik osztálytól járok. Ekkor mentünk Pécsre kirándulni. Az volt a legemlékezetesebb, mikor egész nap bolyongtunk az erdőben, ráadásul én két napig nem aludtam az előtt, és mikor kitett a busz, akkor olyan fáradt voltam, hogy nem figyeltem eléggé a dolgokra és majdnem elűtött egy autó. Az első években pozitívum volt, hogy még itt tanított két kedvenc tanárom: Henriett tanárnő és Szalkay tanár úr. A 9-10. évfolyamból most épp csak annyi rémlik, hogy feleltem a Kis Pippinből töri órán. A 11. osztályban a legjobb élmény az volt, mikor elújságtoltam, hogy megvan a jogosítványom. Szeretek végzős lenni. Jó érzés, hogy felgyorsulnak az események és egyre több dolgot hagyok a hátam mögött. Bár mindjárt érettségi, de legalább hamarabb vége a tanításnak. A jövőt illetően nem sokat tudok mondani. Öt helyre jelentkeztem, majd meglátom, melyikre nyerek felvételt.

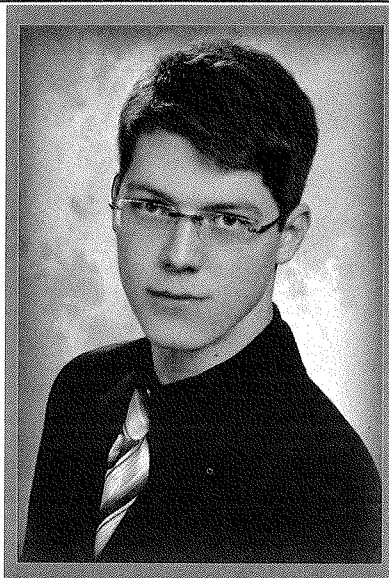
Sipos Ádám

Sipos Ádámnak hívnak. 1987. 10. 2-án születtem Budapesten két testvéremmel. Hármaskretek vagyunk. Tahitótfaluban élek immáron 19 éve, az általános iskola alsó tagozatát a Tahitótfalui Általános Iskolában végeztem. 1999...a gimnázium és az első 8 osztályos évfolyamok közös életének kezdetét jelentette. Kis ötödikesként úgy gondoltam: "...8 év!!! Talán örökké refis diák maradok!..." Akkoriban a 8 év örökkévalóságnak tűnt, amelyre ma már 8 "rövid", örömteli évként tekintek vissza. Együtt formálódtunk a sulival...Nem fogom elfelejteni, amikor technika órákon meg kellett küzdenünk a "dzsungel nagyságú" bozóttal, melynek helyére már csak mi, "öregdiákok" emlékezünk. Szeretek ebbe az iskolába járni, mert a sulis számos lehetőséggel támogatott/támogat minket. Kiszámolástként egyike lehettem azoknak, akik elnyerték a Napsugár ösztöndíjat. 10.-es voltam, amikor letettem a középfokú nyelvvizsgát angolból, így szerencsére "csak" négy tantárgyra kell koncentrálnom az érettségim. A következő évben tovább folytattam angol tanulmányaimat és sikerrel szereztem meg az angol felsőfokút. Felső gimnazistaként olyan élményekben volt részem, (Málta, Adriatúra, vízisízés) amelyek örök emlékek maradnak. Sokat köszönhetek tanáraimnak, akik segítettek tanulmányaim előbbre jutásában. Az osztálykirándulások felejthetetlen, közös élményekkel gazdagítottak bennünket. Az évek során olyan barátságokat kötöttem, amelyek remélem egy életre szólhatnak. Hiányozni fog az iskolai légkör, de már vonz az ismeretlen, hiszen a gimnázium elhagyásával új szakasz kezdődik valamennyiünk életében. A közeljövőben a Budapesti Corvinus Egyetemen szeretnék továbbtanulni Gazdálkodástudományi Karon.

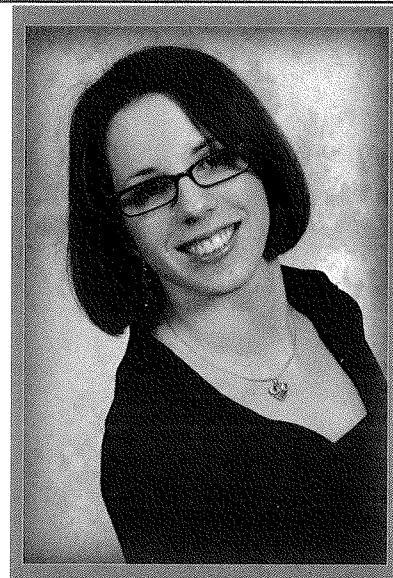
Szakács Anita

Szakács Anita 12/b. osztályos tanuló vagyok. Immáron 8. éve járok ebbe az iskolába. Szentendrén élek családommal. Az iskola számomra sok élményt nyújtott az évek során. Ezek között értem az osztálykirándulásokat, a különböző ünnepségeket, és az egykor működő zenekar nyári táborait. Az itt töltött éveim alatt számos élményben volt részem. Ilyen pl. mikor Köck tanár úrral túrázni mentünk a Mecsekben, vagy több órán keresztül gyalogoltunk a 30°C-os melegben. A Zenekari táborokat sem szabad kihagyni Köveskálon, amit minden évben meglátogattunk, és zenéléssel tölthettük a napot. Az egykor működő furulya quartettel több fellépésen is részt vettünk és több díjat is elhoztunk. Miután felbomlott a zenekar, én tovább folytattam zenei pályafutásomat. Immáron 4. éve játszom a Szentendrei Ifjúsági Fúvós Zenekarban fuvolán. Az iskolának köszönhetem, hogy megszerezhettem az ECDL vizsgát, és 2004-ben megnyerhettem az Adria-ösztöndíjat. Több atlétika versenyen vehettem részt, (pl. Nemzetközi Ifjúsági Találkozó, ahol Szentendre csapatával négy ország közül az első helyezést értük el). A továbbiakban szeretném földrajz- testnevelés szakon folytatni tanulmányaimat.

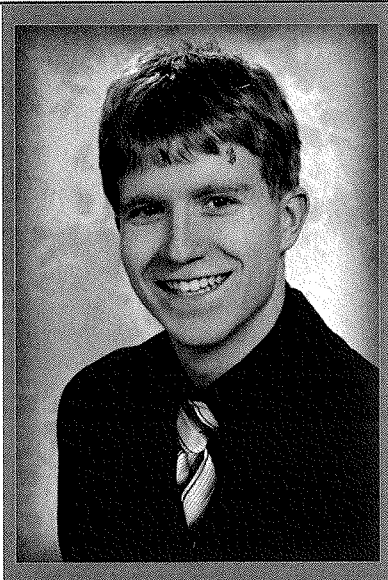
Szalay Ákos

Szalay Ákos vagyok a 12. b-ből. Nyolc éve járok ebbe az iskolába. Az osztálytársaimhoz képest zárkózottabb gyerek voltam. Az iskola indulásakor nagyon "családi-as" volt a hangulat. Előfordult, hogy az Igazgató Asszony várt minket reggel és noszogatta a késésben lévő gyerekeket. A mi osztályközösségünk sokat változott az elmúlt nyolc évben. Kicserélődött a gyerekek egy része és az osztályfőnökök is változtak. Rendszeresen részt vettem az iskolai szintű rendezvényeken és versenyeken. Volt sok közös program és kirándulás az osztállyal. Az iskolai éveim alatt lelki fejlődésemet segítték a közös együttlétek. Emellett Enikő tanárnőtől citerázni is tanultam. A biológia tantárgyat szerettem a legjobban, amit a jegyeim is tükröznek. Érdekelnek a tudományos események. Több könyvet is olvastam ismereteim bővítése érdekében. Szeretnék kutató munkával foglalkozni. Ezért az érettségi után felsőfokú szakképzés keretében a vegyészmérnök asszisztens képzést szeretném elvégezni, majd utána jöhet a felsőoktatás.

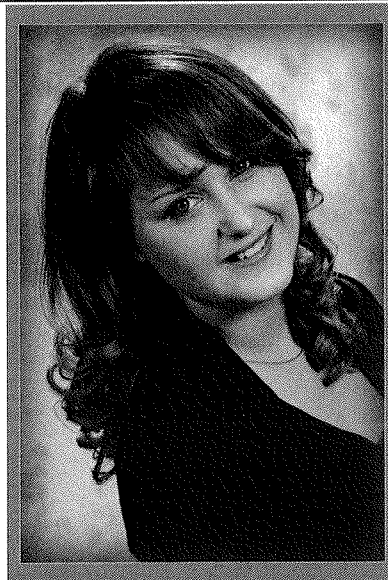

Szigeti Júlianna

Ebbe a gimnáziumba 1999 óta járok. Az első években sok gondom akadt a hirtelen rám zúduló szabályokkal és komolyabb feladatokkal, de sikerült elfogadnom és megszoknom őket. Itt nőtem fel, itt kaptam meg azt a tudást, amit büszkén viszek tovább, mert tudom, hogy a saját erőm és munkám van benne, és itt szereztem életre szóló barátságokat. Ez alatt a 8 év alatt rengeteg mindent kaptam, és nagyon hosszú lenne a lista, ha mindent föl akarnék sorolni. Nem is tudnék egyetlen dolgot kiemelni, ami a legemlékezetesebb volt, de a sorban ott vannak a köveskáli zenekari táborok Ági néni vezetésével, az angol táborok, a Köck tanár úr-féle hegy-mászások és tesi órák, a folyamatos papírgyűjtések, sütögetések, az erdélyi és a kárpátaljai osztálykirándulás, a táncórák, szünetekben a sok nevetés, az év végi táncgála előtti izgalmas és a függöny mögött még egy utolsó tánclépés betanulása... A szalagavató is szép és emlékezetes élmény maradt, ahogy még sok tanóra és nagyon sok apró mozzanat, amik bennünk maradnak meg - remélhetőleg örökre. Rossz emlékem a tavaly év vége, amikor nem sikerült teljesíteni egy feladatom, és ennek a hibának a kijavítására ráment a nyaram. De egy második esélyt kapva ez is sikerült, és remélem, hogy az érettségim már elsőre is menni fog. Szeretnék jövőre egyetemre menni angol szakra, ami nehéz lesz, de reménykedek és készülök a megpróbáltatásokra. Az biztos, hogy ez az iskola megadta nekünk a kellő tudást és a legjobb képességeiből nevelt minket, és szép dolog volt látni, ahogy a kezdetektől fogva fejlődött és gyarapodott. Hihetetlen gyorsasággal telt el ez a 8 év, nehéz most visszanézni, de inkább előre szeretnék, és csak a szép emlékeket vinni magammal az útra.

Tóth Máté

Budapesten születtem 1988. október 12-én, jelenleg Szentendrén élek szüleimmel és nővéremmel. Hetedikes voltam, amikor csatlakoztam a jelenlegi osztályomhoz, ami az eltelt évek alatt eléggé megfogytakozott. Az itt töltött idő alatt nagyon jól éreztem magam, sok barátot találtam, de nem csak az osztályban, hanem azon kívül is. Mindegyik osztálykirándulás felejthetetlen élményt jelentett számomra. Az iskolának köszönhetem, hogy megszereztem az ECDL jogosítványomat, elnyerhettem a Napsugár ösztöndíjat és azt is, hogy részt vehettem az Adria ösztöndíj keretében egy fantasztikus vitorlázásban. Szabadidőmet szeretem barátaim társágában tölteni, ezen kívül rendszeresen sportolok. Érettségi után a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karára jelentkezem testnevelő-edző szakra.

Zsigmondi Diána

Budapesten születtem 1988. december 27-én. Lassan 1 éve lakom Szentendrén, ugyanis előtte Kisorosziban éltem és általános iskolámat is ott végeztem el. 1999-ben iratkoztam be ide, ami abban az évben indította el legelső osztályait. Furcsa volt először az akkor hatalmasnak tűnő osztálylétszám, mert a régi osztályomban mindössze 4-en voltunk. Azóta eltelt 8 év. Sok osztálytárs ment el az évek során, de mára már egy nagyon jó osztályközösséget alkotunk. Sok mindent átélünk, jót és rosszat egyaránt. Nagyon sok helyet bejártunk az osztálykirándulások révén, ezek közül is az erdélyi utunkat és az évesünket emelném ki. Úgy vélem nagyon jó barátságok alakultak ki, amiket az iskola végeztével is szeretnék fenntartani. Magamról annyit mondanék, hogy szeretek rajzolni és ezen az ágon szeretnék továbbtanulni is. Szombathelyre és Nyíregyházára jelentkeztem, remélem ezek közül valamelyik sikerül majd.

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné

Tóth Anna 6.a

Belloni Tamara 8.a

Szalai Kata 7.a

Heiligermann Zsófia 11.a

Bende Orsolya 12.a

Tördelő: Földi Tamás 9.a

Honlap: www.szrg.hu

E-mail: alfa@szrg.hu

Cím: Szentendrei Református Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

